

tota oculis dñi. Post hanc quippe
 rita nō ē tēpus miserendi s̄ potius
 cāmiā puniēdi. Ad satisfactionē ecī
 am requirit elemosinā largiō. De
 hac dixit daniel iij. ad nabugodo
 nosor regē qui multas iniquitates
 cōmiserat. Cōsiliū meū rex placeat
 tibi et p̄a tua elemosinis redime et
 iniquitates tuas misericordijs paupe
 rū. forsitan deus ignoscet delictis tu
 is. ¶ Sexto requirit ad verā pēni
 tēciā supplicatō orōnis q̄ manifeste
 dēmonstrat ibi ubi publican⁹ nō alie
 nū pet⁹ p̄ detractionē s̄ sui p̄ p̄p̄y
 reat⁹ cognitiōne p̄citiēs dicebat ad
 dñm. De⁹ p̄p̄ci⁹ esto m̄ p̄cōri. Et nō
 q̄ ad orōnē ut digna sit exaudiri a
 dñō q̄tuor req̄rūt. primū ē q̄ p̄ fidē o
 rās in dñm moueat. scdm ē q̄ p̄ spem
 de di mia nō diffidat. terciū ē q̄ p̄ ca
 ritatē salus aīe in orōne q̄rat. q̄rtū
 est q̄ ab orātē humilitas hēat. Sup
 bia quippe nichil impetare p̄t a do
 mino. et certe hec q̄tuor inueniūt in
 orōne publicani. Per fidē nāq̄ mo
 uebat in dñm. vñ dixit deus. Spem
 quoq̄ habuit ut exaudiret. Si em̄
 de mia dei desperasset p̄p̄tationē ei⁹
 nō implorasset. dixit em̄. De⁹ p̄p̄ci⁹
 esto michi p̄cōri. Per caritatē ecīā
 aīe salutē quesuit. vñ dixit. de⁹ p̄p̄
 ci⁹. Q̄ nichilo⁹ humilitatē habuerit
 p̄ hoc patet q̄ se p̄cōrē appellat di
 ces. Deus p̄p̄ci⁹ esto michi p̄cōri.
 Hec autē et nos km̄i in orōnibz n̄is
 hēre debem⁹ videlicet fidē. spem. cari
 tatē. et humilitatē. Rogate ergo do
 nū ut sit nūc p̄ verā p̄miam remissio
 nē nr̄oz cāminū optineam⁹ ut tan
 de exultantes corā x̄po in āgeloz con

foreis appaream⁹. Q̄ nobis q̄.
 Dñica xij. Sermo. lxxij.
 H̄p̄re hēdēs ihs surdū et mutū
 de turba seorsū misit digitos
 suos in auriculā eius et expuēs teti
 git linguā eius et suspiciēs in celum
 ingemuit. ¶ Duo sūt hic p̄cipaliē
 notāda. Primū ē qui p̄ surdū et mu
 tum figuret. Scdm ē qualis iste sur
 dus et mutus a dñō auct⁹. ¶ De pri
 mo nō q̄ p̄ surdū et mutū q̄libet pec
 cator figuret. Vñ et in p̄s. in p̄sona
 p̄cōris in iij. p̄mali p̄s. Ego t̄p̄ sur
 dus nō audiebā et sicut mutus non
 aperiens os suū. P̄cōr igitur q̄ diu
 in p̄cīs ē surdus ē q̄ nō audit aī ef
 factu clamorē vocatōis diuine qua
 nos vocat ad p̄māz. Unde cōquerit⁹
 dñs in p̄s. lxxvij. q̄ clamor eius nō
 audiat. Ait em̄. laboraui clamans
 pauce scē sūt fauces mee. Et nō q̄
 ip̄e sanguis ihū clamat vocēs nos
 ad p̄māz. Vñ et dñs i iob. xvi. Ter
 ra ne opiat sangnē meū neq̄ inuei
 at locū in te latēdi clamor me⁹. Tūc
 tra. i. hō terrenus sanguinē dñi opit
 et tūc clamor dñi locū latēdi in eo in
 uenit qñ videlicet miser p̄cōr p̄cō
 rū delatōibus occupatus nō aurat
 remisci passiōis diuine q̄ clamat ad
 p̄cōrē ut ad dñm reuertat⁹. Q̄ sangs
 ihū x̄pi clamat testat⁹ ecīā aplūs ad
 le. iij. ita dicēs Accessistis ad san
 guinis asp̄sionē melius loquētē q̄
 abel. Nō sangs abel postulauit vī
 dictā. Unde dñs dixit cayn gen. iij.
 Quid fecisti. vx sanguinis fratris
 tui clamat ad me de terra. Nunc igitur
 maledictus eris. Sanguis ihe
 su vero postulat pro nobis dei miāz

dei miām. si tñ ipso sanguine dūce re
lim⁹ redire ad grām. **De** at illi q̄ cla
more recētis crucis ihu exaudire
noluerit. **Nē** et ipse clamabit et non
exaudiet. **Vñ** dñs. pñ. xxi. Qui obtu
rat aurē suā ad clamorē paupis vi
delicet ihu crucifixi. et ipse clamabit
et nō exaudiet. **Hic** etiā dñs. job. xxv.
Quād clamorē eius exaudiet deus
cū venerit sup illū angustia. **mutus**
est etiā pñor q̄ nō inuocat deū cū ef
fai q̄ diu delcāt in pñis. **Os** em ha
bent mlti pñores et tñ raro loquūt
bonū s̄ malū. qñq; fastidiūt eos qui
boā loquūt. **Monet** aut nos aplūs
ad eph. iiii. ne mala loquamur ita
dicēs. **Ois** s̄mo mal⁹ ex ore vrō nō
pcedat. s̄ si quis bonus ē ad edifica
cōnē fidei ut det grām audietibz. **Et**
nota q̄ illi qui raro vel nūq̄ boā lo
quūt quodāmo pñores sūt q̄ ipi de
mones qui sepe ihm xpm sūt cōfessi.
Vñ dñs. mar. iiii. Spūs immundi cū
videbāt ihm pñebāt ei a clamabāt
dicētes. **Tu** es fili⁹ dei. **Et** etiā lu. iiii.
Exibāt deōmā a multis clamātia et
dicētia. q̄ tu es fili⁹ dei. **De** scō
nō q̄ dñs surdū et mutū creaturus
quatuor fecit. **Primo** eū de turba se
orsum eduxit. **Secundo** digitos su
os in auriculas eius misit. **Tercio**
expuens linguā eius tetigit. **Quar**
to suspiciens in celū ingemuit. **Pri**
mo igitur necessariū ē pñori ut ma
nu diuina a turba seorsū educatur
Tunc homo p ihm a turba seorsum
educit cū illa fugit et respuit que a
matōres mūdi frequentare cōsueue
rūt utpote choreas et tabernas the
atrorū spectacula et feminariū ubi

lia ac alias insanias falsas et etran
sitorias seculi voluptates. **Ap̄** hoc
dicat dñs. ozec. ij. de anima penitente
Ducam eam inquit in solitudinē et
ibi loquar ad cor eius. **Solitudo** in
quā dñs penitente educit. est xp̄ia
cōsciencia quā debet homo intrare p
suypius discussionē et sui criminis
dolorosam recognitionē. et tunc loq
tur ad cor eius locutiones pacis et
non afflictionis. **Si** em homo pecca
ta sua p penitentiā agnoscit. deus
ei ignoscit ut dicat augustin⁹. **Secū**
do necessarium est pñori ut digiti dei
in aures mittantur. **Per** digitos
qui per articulos distinguuntur quid
aliud intelligitur nisi discreta sente
cia dei quam in extremo iudicō profe
ret contra omnes opacōs iniquita
tis. p quā etiā unusquisq; recipiet
put in corpe gessit siue bonū fuit sū
malū. **Et** sicut digiti man⁹ nō eiusdē
sūt fortitudinis aut quātitatis. ita et
sma dñi nō erit oibz eque gūis. sed
unusquisq; s̄m merita pñor suoru
crudeliorē smam audiet aut mino
rem. **Nāc** igit habes opñor ut dñs
hos digitos suos in aures tui cordis
immitat ut videlicet quasiā suo
tribunali assistas contra te eterne
dāpnacōnis smam pferendā pime
scas. et sic q̄ diu tēpus est miseren
di pñibus sue mie puolutus. pñā
tua p verā contricōnē tibi remitti de
poscas. **De** pñas digitis dñs. cā. v.
Manus mee distillauerūt mirram
et digiti mei pleni mirra probatissi
ma. **Nota** q̄ dñs habet duas man⁹
videlicet manū mie et manū iusticie
per primam pñores ad pñiaz vocat

per seculū remire nolentes ppetue co-
stigit. Manus itaqz misericordie
distillat mirrā qz oñdit nobis ama-
ritudines passionis quas p nobis
dñs passus ē in cruce. Manus eciam
iusticie distillat mirrā et digiti ma-
nus hui⁹ pleni sūt mirra pbatissimā
idest amarissima qz sūa iudicialis
pccatoribus cōverti negligētibz verba
pferet acerbissimā et tormēta inferet
amarissima. Tercio nāciū ē pccatori
ut sputo ihū lingua eius tēgat. No-
ta qz in lingua est neru⁹ qui vocat
obitus qui discernit inter amā et
dulce et inter amā et amari⁹ et
inter dulce et dulcius. Nota eciam qz
id qd expuit quandā vilitatē signi-
cat. Sputū itaqz qd expuit ih̄s vi-
litatē dampnācōis eterne designat
Nācē igit nobis est ut incōpabilem
illam vilitatē in quā cadent miseri
pccatores. mō lingua mentis nostre p-
gustemus ut eo feruēcius ad digni-
tatē elcōz capefendam laborem⁹.
Miseri quippe pccatores incōpabiliter
viliores erūt qz bufones. De vilita-
te eoz dicit eccl̄e. xij. Qui se iungit for-
nicarijs erit neqz. putredo et vermes
hereditabūt illū. Qui itaqz dulci re-
lato deo fornicat cum cōcupiscencijs
hui⁹ mundi quasi cadaver putridū
vermibus immortalibz corrode⁹
ppetuo subiacebit. Item de quolibet
dāpnato dicit iohel. ij. Ascēdet fetor
eius et ascēdet putredo eius quia
supbe egit audens videlz altissimū
ad itacidiā cōcitare. Itē dicit mich. ij.
ppter immūdiā eius corūpet pu-
tre dine pessima. Itē dñs ad animas
dāpnatoz amos. iij. Ascendere sed

putredinē castrorū vroz in naves
vr̄as. castra aiaz sunt corpora. In ip-
sis em̄ militat vel deo vel dyabolo. et
certe putredo et fetor corpū iporū
semp ascēdet in naves aiaz iporū
Quarto nāciū ē nobis ut ad imi-
tationē ihū in celū suspicientes inge-
miscamus. Ille em̄ in celū suspiciat qd
diuinā patēciā et longanimitatem
deuotus attēdit. et sup hoc deo gr̄as
agit. Ille em̄ ingemiscit qui magni-
tudinē et duritiatē scelz suoz cō-
siderans sup hys vera cordis cōtricio-
ne gemit et dolet. et sic hui⁹ ex dei gr̄a
cōtingit qz aures eius aperiant
et lingua referet ut recte loquat. Vi-
lenter em̄ talis deinceps mandata
dei audit et implet. libent eciam de ce-
tero p verā confessionē cor suū a pec-
catorū maculis abluit et deo iugiter
gracias agit. Rogate ergo km̄i do-
mnū ut sic nos ab omni pccō quod
nos vel surdos vel mutos efficiat au-
rare dignet ut angeloz audire con-
tētus et elcōz canticū cōcinere mere-
amur. Quod nobis pstatē aī

Dñica xij. Sermo. lxviij.
Homo quidam descendebat ab
ih̄lm in iherico qui incidit in
latrones qui dispoliauerūt eum et
plagis impo. abi. se. relicto. In
pñti euāgelio quatuor pñcipaliter
sūt notanda. Primū ē quid p homi-
nē illum qui ab ih̄lm descendit intel-
ligat. Scdm ē quid p ih̄lm et iheri-
cho a qua in quā descendit exprima-
tur. Tercium est quid p latrones in
quos incidit significet. Quartū est
quid p samaritanū qui circa cū mo-
tus est misericordia figuret. De

lxviij